

El Govern del PP imposa un nou model de formació per a l'ocupació que no garanteix més qualitat formativa

El nou model de formació per a l'ocupació (FPO) ja és una realitat des de la publicació del Reial decret llei 4/2015. Per primer cop des del 1993, en què es va signar el I Acord nacional de formació contínua, un Govern estatal regula el sistema de formació de manera unilateral en contra de la posició de les organitzacions sindicals i patronals, i sense tenir en compte les comunitats autònomes, amb les quals comparteix competències en matèria formativa.

A més, la reforma es produeix enmig d'un soroll mediàtic, promogut pel mateix Executiu, de denúncia de frau i d'irregularitats en relació amb la formació. El que han estat casos reals, però concrets, de frau, s'han venut com a habituals en un sistema podrit que semblava estar gestionat de manera monopolística per sindicats i patronals, quan la realitat és que menys del 10% dels fons totals de formació corresponen a formació d'oferta prioritària per a persones ocupades, l'única modalitat de FPO d'atorgament directe als agents socials més representatius. Al mateix temps, s'ha ocultat que gran part del frau s'ha concentrat en la formació de demanda o bonificada, aquella gestionada de forma directa per les empreses. L'objectiu del Govern del Partit Popular era transformar el sistema de FPO en un

model de concurrència competitiva, una reforma consensuada en els Acords tripartits de 29 de juliol per la qual les organitzacions sindicals i les patronals sortíem de la gestió directa de la formació, al mateix temps que es reforçava el nostre paper en la direcció i el govern del sistema.

Exclusió dels agents socials

La realitat, però, ha estat molt diferent. El V Acord de formació per a l'ocupació no ha estat possible perquè el Govern ha deixat els agents socials fora de la imparició, però també de la governança real del sistema. Aquest fet, a més de vulnerar el dret a poder incidir sobre la destinació de les quotes finalistes per a la formació abonades per empreses i treballadors i treballadores als seus representants legítims, organitzacions sindicals i patronals

El Govern ha legislat per a les grans empreses mitjançant la flexibilització i l'impuls de la formació de demanda i tenint en compte els interessos del lobby dels grans centres de formació, als quals garanteix una quota de negoci

CCOO vota en contra del Pla de Garantia Juvenil 2015-2020

CCOO ha votat en contra del Pla de Garantia Juvenil 2015-2020 presentat pel Govern de la Generalitat el passat mes de març. La Garantia Juvenil havia de ser un programa europeu, proposat des de la Confederació Europea de Sindicats (CES), per donar resposta als joves en situació d'atur, però la seva aplicació s'allunya molt del seu objectiu i s'està convertint en una proposta precaritzadora.

Des d'Acció Jove de CCOO de Catalunya es critica, per exemple, la validació de les pràctiques no laborals, com si s'acceptés que la manera natural dels joves d'entrar al mercat de treball no fos a través d'un contracte, sinó a través d'unes pràctiques que, moltes vegades, provoquen una rotació de joves per cobrir llocs de treball que haurien de ser estables. ■

més representatives, suposa posar en risc el dret individual a la formació que reconeix l'article 40 de la Constitució espanyola i desvincular l'oferta formativa dels requeriments reals del teixit productiu, ja que expulsa del sistema qui millor coneix aquestes necessitats formatives: sindicats i patronals.

El Govern ha legislat per a les grans empreses mitjançant la flexibilització i l'impuls de la formació de demanda, que representa el 77% del pressupost total, sense preveure mecanismes perquè sigui més transparent o per garantir l'equitat d'accés a tots els treballadors i treballadores o facilitant la participació de les pimes, de les quals, actualment, només bonifiquen formació un 24% del total, per un 93% de les grans empreses

que es beneficien d'aquest tipus de formació. En canvi, es permet bonificar accions formatives d'un mínim d'una hora de durada.

Mercantilització de la formació

Però el Govern també ha regulat tenint en compte els interessos del lobby dels grans centres de formació, als quals garanteix una quota de negoci amb la concurrència competitiva, sense garantir una major qualitat ni que s'atenguin totes les necessitats sectorials ni territorials si no són rendibles econòmicament. La mercantilització de la formació provocarà que l'oferta formativa s'adeqüi més als interessos de qui la presta que als dels destinataris, i que poques empreses de formació, les més grans, monopolitzin la major part dels recursos, en detriment dels centres públics de formació, per als quals no es preveuen mesures de prioritització i dels centres sense ànim de lucre, que tenen menys capacitat per assumir requisits com que, almenys, el 40% del cost total de la formació sigui abonat un cop finalitzada l'acció formativa.

Altres elements negatius del nou model són la implantació del xec formació, un instrument que les comunitats autònomes podran utilitzar per formar les persones a l'atur. Les persones desocupades necessiten un itinerari professional personalitzat amb formació, però també amb altres accions ocupacionals per millorar les seves oportunitats de treball i no un xec amb el qual, individualment i sense orientació, podran realitzar un curs. Les dues experiències de xec formació a Europa han estat un fracàs: ús fraudulent, a Anglaterra, i retirada, a Suècia, perquè no garantia l'equitat d'accés.

El sistema de FPO es recentralitza, en la línia de les reformes legislatives del Partit Popular. S'intenten eliminar les competències de les autonomies en matèria de formació, la Fundació Tripartida passa a ser una fundació estatal que deixa de ser paritària, inclou les comunitats autònomes i garanteix la majoria de l'Estat; el Consell General del SEPE coordinarà el sistema, i es creen les estructures paritàries sectorials estatals, fruit de la negociació col·lectiva, però previstes per exercir les seves funcions des d'un àmbit estatal, lluny dels territoris on es generen

les necessitats formatives. A Catalunya, en el marc de l'Acord interprofessional de Catalunya (AIC) o en acords parcials que se'n derivin, impulsarem la creació d'una estructura paritària intersectorial de Catalunya, per realitzar les mateixes funcions a escala territorial.

Dilapidant la negociació col·lectiva

La formació sindical passa a anomenar-se "accions formatives adreçades a la capacització per al desenvolupament de les funcions relacionades amb la negociació col·lectiva i el diàleg social", i no es parla del dret a la formació de la representació legal dels treballadors i treballadores per exercir adequadament les funcions de representació col·lectiva que la Constitució espanyola els reconeix. Es determinarà anualment un compromís als pressupostos generals de l'Estat sense concretar-ne la quantia, els beneficiaris i la distribució. Així mateix, tot i que pugui semblar obvi, no s'explica que quedarà fora de la concurrència competitiva. Aquesta és una mostra més de la voluntat del Govern de dilapidar la negociació col·lectiva i la capacitat de la representació sindical als centres de treball.

El sistema de formació per a l'ocupació, durant els seus vint anys d'existència, ha permès que milers de treballadors i treballadores hagin accedit a la formació i que multitud d'empreses s'hagin beneficiat d'una major qualificació dels treballadors i treballadores. El paper de les organitzacions sindicals i patronals ha estat bàsic per impulsar la FPO. Tot i així, el sistema era millorable per adequar les qualificacions professionals a les necessitats del mercat de treball, però també per a la promoció professional i personal dels treballadors i treballadores. Malauradament, el nou model de FPO imposat pel Govern no garanteix la millora de la qualitat de la formació. La mercantilització que comportarà la concurrència competitiva, que qui millor coneix les necessitats formatives de treballadors i empreses estigui fora del sistema i que la formació de demanda sigui la gran aposta del sistema, sense control ni participació sindical ni condicions perquè les pimes hi puguin participar, no sembla la millor fórmula per millorar la qualitat de la FPO. ■ **Cristina Faciabén**

Nova edició de l'Escola d'Estiu de CCOO de Catalunya

El dies 9 i 10 de juliol tindrà lloc la 24a Escola d'Estiu de CCOO de Catalunya, que enguany es farà al Casal Pere Quart de Sabadell. En aquesta edició, l'escola d'estiu ens convida

a reflexionar i debatre al voltant dels reptes i les propostes del sindicat davant les noves realitats, tot molt lligat als continguts i debats del procés de l'Assemblea sindical oberta, que CCOO hem posat en marxa. L'escola tornarà a ser l'escenari on tindrà lloc el lliurament del Premi Aurora Gómez, a la lluita feminista en l'àmbit laboral.

11a edició de la UPEC

Els dies 1, 2 i 3 de juliol la sala d'actes de CCOO de Catalunya acull l'11a edició de la Universitat Progressista d'Estiu de Catalunya (UPEC).

Aquesta edició, que té com a lema "De la protesta a la proposta", serà inaugurada, entre d'altres, per Joan Carles Gallego, secretari general de CCOO de Catalunya, i comptarà amb Iñaki Gabilondo per fer la conferència inaugural, que durà per títol "Qué hicimos, qué hemos de hacer".

En el programa d'aquesta edició està confirmada la participació com a ponents de Dolors Bramon, Gemma Calvet, Lluís Bassets, Joan Herrera, Miquel Iceta, Oriol Junqueras, Gemma Ubasart, Quim Arrufat, Joan Puigercós, Jordi Hereu, Imma Mayol, Rosa Calaf, Sergi Picazo, Josep Fontana, Adoración Guamán, Joan Manuel Tresserras, Xavi Domènech o Íñigo Errejón, entre d'altres.

Per a més informació, podeu consultar el web:

www.upec.cat